

ת"פ 9241/11 - מדינת ישראל נגד לואי עיסא (עציר) תושבי איו"ש איו"ש, חאלד צפדי (עציר) תושבי איו"ש

בית משפט השלום בפתח תקווה

09 נובמבר 2017

ת"פ 9241-11-17 מדינת ישראל נ' עיסא(עציר) ואח'

ת"פ 9261-11-17

מספר פל"א 488335/2017

לפני כבוד השופט עודד מורנו
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. לואי עיסא (עציר) תושבי איו"ש
2. חאלד צפדי (עציר) תושבי איו"ש

nocchim:

ב"כ המאשימה, עו"ד ליאל אהרון

ב"כ הנאשמים, עו"ד עלא תילאוי ועו"ד חאג' יחיא

הנאשמים הובאו בלינוי שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על יסוד הודהת הנאשמים, הنبي מרשייע אותם בעובדות כתוב האישום, וכפועל יצא מכך בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

החלטה

הנאשמים הורשו על פי הודהתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

עמוד 1

בהתאם כאמור בכתב האישום, בתאריך 17/11/4 שהו בשבייל מ hatchot ראיון זאת מבלי שהיא בידם היתר שהיא כדין.

ב"כ המאשימה הפנה לפסקית בית המשפט העליון ברע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מי (להלן: "ההלכת אלהרוש"), ולכן שבהתאם להלכה זו יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי חמישה חודשים בפועל. בהתאם לעברו הפלילי של הנאשם 1, הכולל שתי הרשעות בטחוניות מ שנים 2013 ו- 2016 בגין עבירה של ידי אבניים והפרת הכרזת שטח סגור, יש לגזר עונש בגין המתחם של חדש מאסר בפועל.

לגביו נאשם 2 - שלחוותו הרשעה בטחונית אחת משנת 2010 בגין עבירה של השלcta בקבוק תבערה ועבירות בטחוניות נוספת, יש לגזר עליון עונש מאסר בפועל של חדש וחצי.

לגביו שני הנאים התבקשה גם ענישה נלוית.

ב"כ הנאים הפנה אף הוא להלכת אלהרוש תות מתן פרשנות שונה וביקש להסתפק ברף התחתון של המתחם וזאת לנוכח העובדה כי הנאים בניהם למשפחה מעוטת יכולת, אשר נכנס לישראל לצורכי צרפת. עוד הוא ביקש לאבחן את עברם הפלילי של הנאשםים כך שגם לאחר הרשעותיהם נכנסו לישראל והתקיים כנגדם נסגרו והם לא זכו להתייחסות מיוחדת כפי שכעת נטען לגבייהם בעונש.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 הרי שיש לקבוע תחילת את מתחם הענישה. לעניין זה הרי שבהלכת אלהרוש נקבעה המוגרת הנורמטיבית לפיה שמתחם הענישה של הנאשם בגין דא נע בין מאסר על תנאי לעד חמישה חודשים בפועל.

יוער כי בית המשפט העליון (כבוד השופט ס' גובראן) התייחס לטענת המאשימה בהלכת אלהרוש וקבע כי:
"טענת המשיב יש לקבוע "עונש מתאים טיפוסי" של חדש מאסר לנאים בביצוע עבירות שב"ח לצרכי צרפת. טענה זו אין בידי לקבל...".

לאחר שפירט את טעמו לכך- קבע:

"כיון שמצأتي שאין מקום לקבוע "עונש מתאים טיפוסי" לעבירה, הרי שלערכאה הדינונית מסור שיקול הדעת המלא להכריע בתחום העונש ההולם את העונש המתאים לנאים שלפניה, והוא רשאית להתחשב בנסיבות המניות בסעיף 40יא לחוק העונשין וכן בשיקול הרתעה לפי סעיפים 40ו ו- 40ז לחוק העונשין".

עוד אני מוצא להפנות **לעפ"ג (מחוזי- חיפה) 46537-10-15** מדינת ישראל נ' פטאפטה (פורסם בנוו, 29.10.15). באותו עניין דחה בית המשפט את ערעור המדינה בעניין שוהה בלתי חוקי שנוצר עליו 2 ימי מאסר בפועל בגין כניסה ראשונה, וכן דחה גם את הערעור בעניין נאשם נוספת עליו נגזרו 6 ימי מאסר בפועל בגין כניסה שלישית. בית

המשפט העיר כי ראוי לרכז את ממצאי האכיפה בעניין השוהים הבלתי חוקיים במעסיקים ובמוסיעים, אשר מונעים מתוך בצע כסף וניצול רצונם של אלו להתרנס. כן נקבע כי השינוי במצב ביטחוני, אם קיים, אינו מצדיק סטיה מעקרונית המידתיות.

זאת ועוד אני מפנה לפסקית בית משפט המחוזי בעפ"ג **43600-09-17**, מדינת ישראל נ' בני מופלך. באותו מקרה הוגש ערער על ידי המדינה על גזר דין של מותב זה אשר גזר את דיןו של שב"ח לו הייתה הרשעה לשנת 2014 בעבירה בטחונית של חברות בתאגודות בלתי חוקית והוא ירצה שנת מאסר בפועל, וזאת 11-7 ימים. במסגרת הערעור הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשם ירצה עונש מאסר בפועל בן חודש ויום.

כמו כן, אני מוצא לנכון להפנות לפסיקה הנוגעת בערכאות הדיניות שכן גם בפני מותב זה, אין התביעה מציגה תביעה אחדיה בתקדים אשר דומים בנسبותיהם הרי שהטייען לעונש אינו אחד, ומשתנה אשר על כן, יש מקום להפנות לפסיקה הנוגעת. **בת"פ 2141-06-15** מדינת ישראל נ' TABT VACH, הגיעו התביעה להסכמה בהסדר טיעון סגור כי על הנאשם 1 יוטל עונש מאסר בפועל בגובה של חודש ויום וזאת כאשר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות בטחונית. **בת"פ 60644-07-17** מדינת ישראל נ' CHMDAN, שם הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ולהובתו הרשעה קודמת בעבירה מבית משפט צבאי של זריקת בקבוק תבערה, בגיןו נדון לעונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים, הרי שבית המשפט גזר את דיןו ל-14 ימי מאסר בפועל. עוד יש להפנות לת"פ **22964-03-16** שם הוודה והורשע הנאשם, בעברו רישום פלילי מבית המשפט צבאי ודינו נגזר ל-21 ימי מאסר בפועל.

בشكلול נסיבות ביצוע העבירה וuberem הפלילי של הנאשם אשר אומנם התייחס לעבירה בטחונית אחת לגבי הנאשם מס' 2 בשנת 2010, ובעירה בטחונית אחת בשנת 2013 לנאים מס' 1, בעניינם נגזרו עונשי מאסר שאינם ממושכים הרי שיש מקום בחלוקת התחתון של המתهم, אם כי לא בתחוםו.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

לגביו נאשם 1:

1. 6 ימי מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו 17/11/5.
2. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים כך שהנאשם לא יבצע את העבירה בה הורשע.

לגביו נאשם 2:

1. 6 ימי מאסר בפועל וזאת מיום מעצרו 17/11/5.
2. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים כך שהנאשם לא יבצע את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

עמוד 3

ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ח, 09/11/2017 במעמד הנוכחים.

יעודד מורנו, שופט

הוקולדעלידיספירסלח